

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

www.lachairoi.org

Nr. 11

Het belang van Handelingen 28:28

We kunnen nooit zeggen dat we grote en ingewikkelde waarheden doorgronden, tenzij we ze al lange tijd kennen en ermee bezig zijn. In 1934 begon ik schoorvoetend het idee te accepteren dat Handelingen 28:28 een grenslijn tussen twee bedelingen aanduidde. Vanaf dat moment ben ik nooit opgehouden te zoeken naar een meer volledig begrip van de waarheid die in deze tekst wordt verkondigd en naar het verband met alles wat er is gebeurd in de drieëndertig jaar van de Handelingenperiode en met wat alles wat voor de huidige tijd, nadat deze uitspraak was gedaan, als waarheid geldt. De woorden van Paulus in deze tekst, uitgesproken en opgeschreven door de inspiratie van God, markeren het einde van de Handelingenperiode en het begin van de Bedeling der Genade.

We horen tegenwoordig veel spreken over toewijding en een belijdende christen kan eigenlijk niet zonder. Sommige toewijdingen zijn met een zeker voorbehoud en die zijn onderhevig aan verandering. Andere zijn zonder enige terughoudendheid en staan vast. Ik geloof dat God een echte toewijding van één der Zijnen aanvaardt en daarover waakt.

Ik zal niet proberen alle stappen te beschrijven die ertoe hebben geleid dat ik me aan de Here Jezus heb toegewijd als een niet-aflatende en zich ontwikkelende student van het geschreven Woord van God. Het voldoet hier te zeggen dat mijn toewijding al van een lange tijd geleden, zonder enige terughoudendheid, dateert en daarom niet onderhevig is aan enige verandering. Mijn dienst aan en voor de Heer bestaat uit voortdurende en voortschrijdende Bijbelstudie. Er is maar één doel: om

voor mijzelf de waarheid te ontdekken in de woorden die Hij heeft gegeven. Hierin zal ik alleen door mijn Heer en Meester beoordeeld worden. Ik sta of val voor Hem.

Mijn overtuiging ten aanzien van het Oude en het Nieuwe Testament is dat zij het woordelijk geïnspireerde Woord van God zijn, dat ze zonder fouten zijn in hun oorspronkelijke versie, dat zij het hoogste gezag hebben ten aanzien van alle zaken die met geloof te maken hebben. Met woordelijke inspiratie bedoel ik het bovennatuurlijke werk van de Heilige Geest waardoor, zonder de persoonlijkheden en literaire vaardigheden van het menselijk instrument terzijde te zetten, Hij de woorden van de Bijbel in zijn totaliteit heeft samengesteld als Zijn geschreven woord voor u en voor mij. Ik geloof dat elk woord in de Schrift is gevormd onder de leiding van Gods Geest, dat 'door de heilige Geest gedreven, mensen van Godswege hebben gesproken' (II Petr. 1:21). Deze overtuiging heeft de toets van meer dan een halve eeuw persoonlijk Bijbelonderzoek en studie doorstaan.

Als iemand zich geroepen voelt om zich aan een bepaalde opdracht te wijden die te maken heeft met de dienst van de Heer, moet hij nooit lang blijven stilstaan bij zijn bekwaamheden of onbekwaamheden, zijn kennis of juist zijn gebrek daaraan, zijn opleiding of zijn gemis aan opleiding. God weet al deze dingen en Hij houdt er geen rekening mee als Hij iemand aanzet tot de bestudering van Zijn Woord. We dienen de God aan Wie alle macht, wijsheid en kennis toebehoort. Alle gedachten over onze bekwaamheden of onbekwaamheden zijn daarom zinloos. We moeten ons tot Hem keren als we met goed gevolg onze studies in Zijn Woord willen verrichten en een hulp willen zijn voor anderen die ernaar verlangen Zijn waarheid te leren kennen. We kunnen menselijke dingen leren kennen door de menselijke geest die in ons is, maar de dingen van God kan niemand kennen dan door de Geest van God (I Cor. 2:11).

Gedurende vele jaren is een belangrijk deel van mijn inspanningen op het gebied van Bijbelstudie gericht geweest op het ontdekken van het werkelijke karakter van de Handelingenbedeling en het vinden van de specifieke waarheden die betrekking hebben op de huidige Bedeling der Genade. Het verschil tussen deze twee perioden heeft te maken met de verklaring van Paulus in Handelingen 28:28 en daarom onderzoek ik dit gedeelte steeds weer ijverig. Door de jaren heen is mijn inzicht in dit gedeelte toegenomen en iets gewijzigd, maar mijn overtuiging dat deze woorden een grens tussen twee bedelingen aanduiden, is sterk toegenomen.

Ik kan niet zeggen wie de eerste is geweest die geopperd heeft dat Handelingen 28:28 een nieuwe bedeling inluidt. Ik werd er in 1929 mee geconfronteerd door het boek *The Silence of God*, van Sir Robert

Anderson, waarin hij zei: 'De Pinksterbedeling is afgesloten door de bekendmaking van de plechtige uitspraak, 'Het heil van God is naar de Heidenen gezonden.'" (pag. 56). Dit boek is in 1897 geschreven en het kan best zijn dat dit een van de eerste verwijzingen naar deze verhelderende gedachte is.

Er is geen bewijs dat Sir Robert Anderson ooit alle logische consequenties van deze gedachte heeft uitgewerkt. In zijn geschriften maakte hij geen onderscheid tussen de brieven die vóór Handelingen 28:28 en die erna zijn geschreven. Hij behandelde ze alsof ze alle betrekking hadden op hetzelfde goddelijk bestuur, maar dat is niet het geval. De eerste en tweede brief aan de Thessalonicenzen, de eerste en tweede aan de Corinthiërs, Galaten en Romeinen zijn geschreven voor de verandering van de bedeling en in vele gedeelten worden waarheden verkondigd die uitsluitend betrekking hadden op de Handelingenperiode. Filippensen, Colossenzen, Efeziërs, I Timotheüs, Titus, II Timotheüs en Filemon zijn geschreven onder de nieuwe bedeling en zij tonen het karakter van de tijd waarin zij zijn geschreven.

Dr. E.W. Bullinger heeft dezelfde fout gemaakt als Sir Robert Anderson en is daar pas vijf jaar voor zijn dood op teruggekomen, wat niet blijkt uit de meeste van zijn geschriften. Anderen hebben zich voor Handelingen 28:28 uitgesproken, maar zich vervolgens uit de strijd teruggetrokken. A.E. Knoch beweerde: 'Pas aan het einde van de Handelingenperiode is het heil van God direct tot de volken gezonden (Hand. 28:28).' (Aantekening bij Matt. 15:21 in de *Concordant Version*).

Met betrekking tot Handelingen 28:28 moet één cruciaal feit onder ogen worden gezien en erkend. Als de woorden van Paulus in deze tekst de grenslijn aangeven tussen twee bedelingen, als zij wijzen op een nieuwe manier waarop God met de mensheid omgaat, dan moet de verandering die heeft plaatsgevonden, of ten minste het meest belangrijke kenmerk daarvan, zijn samengevat in deze woorden. In deze tekst moet een uitspraak staan over iets dat niet al eerder waarheid was, maar pas waarheid werd vanaf dat moment. In de woorden van Paulus moeten we aanwijzingen vinden voor het antwoord op de vraag: Wat was de verandering die begon met Handelingen 28:28?

In de hele wereldlijke geschiedenis zijn belangrijke uitspraken gedaan die grote veranderingen hebben teweeggebracht. In al deze uitspraken vinden we de verandering altijd duidelijk weergegeven. De *Emancipation Proclamation* van Lincoln is daar een voorbeeld van. De kracht van deze woorden en de verandering die aangekondigd werd, kan niemand ontgaan. 'Alle personen die als slaaf gehouden worden in enige staat... zullen dan, vanaf dat moment en voor altijd vrij zijn.' Deze woorden kondigden een grote bestuurlijke verandering aan binnen de regering

van de Verenigde Staten, maakten hen die slaven waren vrij en maakten in dit land een einde aan de discussie over menselijke slavernij.

Zo is het ook met de goddelijke aankondiging die werd uitgesproken door Paulus in Handelingen 28:28. Het belangrijkste kenmerk van de verandering die hiermee werd veroorzaakt, moet in deze woorden tot uitdrukking zijn gebracht. Het is een bondige uitspraak, waarin een belangrijke waarheid in zo weinig mogelijk woorden is samengevat. Als we ze bestuderen moeten we precies zien te ontdekken wat er staat en wat er bedoeld wordt met wat gezegd is. Het eerste heeft met vertaling te maken en het tweede met uitleg. De vertaling moet correct zijn uit literair en grammaticaal oogpunt. De uitleg moet correct zijn uit historisch oogpunt.

Aan het einde van de bijeenkomst met de belangrijkste Joden in Rome, verklaarde Paulus in zijn laatste woorden tot hen, in de woorden van de NBG-vertaling: 'Het zij u dan bekend, dat dit heil Gods aan de heidenen gezonden is; die zullen dan ook horen!'

Deze uitspraak is óf belangrijk, óf van geen belang. Er wordt iets in gezegd dat al lang de waarheid was, zoals velen beweren, of er wordt iets gezegd dat pas als waarheid geldt vanaf dat moment. Mijn eigen opvatting is dat deze woorden van het allergrootste belang zijn, dat zij heel veel zeggen in een heel korte uitspraak en dat zij een nieuwe, allesomvattende, waarheid verkondigen.

Er staan in deze uitspraak vier belangrijke woorden die we moeten onderzoeken. Dat zijn: *heil*, *gezonden*, *heidenen* en *horen*. Het spreekt vanzelf dat de oorspronkelijke Griekse woorden moeten worden onderzocht.

Ik heb het woord *soterion*, dat hier is vertaald met 'heil', uitputtend bestudeerd en ben tot de conclusie gekomen dat dit bijvoeglijk naamwoord *reddingbrengend* betekent. Zie *Seed & Bread*, nummer 8 voor alle bijzonderheden. Als het zelfstandig naamwoord uit de context erbij wordt gehaald, zou ik het als volgt vertalen: 'de reddingbrengende boodschap.'

Het woord dat vertaald is met 'gezonden' is *apostello*, dat, omdat het hier voor een onbezielde zaak gebruikt wordt, vertaald moet worden met autoriseren, in de zin van 'vrij ter beschikking stellen.' Zie *Seed & Bread*, nummer 5 voor alle bijzonderheden.

Het woord dat in Handelingen 28:28 met 'heidenen' vertaald is, is *ethnos*. Het wordt voorafgegaan door het bepaald lidwoord. Alle geleerden, lexicografen en commentatoren zijn het erover eens dat *ethnos* 'volk' betekent, hoewel zij denken dat het soms duidt op hen die

niet tot Israël behoren en dat het op die plaatsen met 'heiden' vertaald moet worden. Dergelijke vertolkingen zijn echter interpretaties en geen vertalingen. Er zijn teksten waar in de uitdrukking 'de volken' het volk van Israël is betrokken en als er dan vertaald wordt met 'heidene' wordt Israël buiten beschouwing gelaten. Mattheüs 12:18,21 en Efeze 3:6 zijn daar voorbeelden van. In Handelingen 28:28 zouden de woorden *tois ethnesin*, derde naamval, onzijdig, meervoud, met 'aan de volken' vertaald moeten worden. Aangezien uit Handelingen 10:36 en 13:26 duidelijk blijkt dat Israël vanaf de Pinksterdag vrij de beschikking had gekregen over Gods reddingbrengende woord, wordt in deze aankondiging niet specifiek op dit volk gedoeld.

Het woord dat met 'horen' is vertaald in Handelingen 28:28, is *akouo*. Het lijkt geen twijfel dat dit woord 'horen' betekent. Maar als we alle 437 maal dat dit woord voorkomt overdenken, krijgen we al snel het gevoel dat dit woord de betekenis heeft van 'tot iemand doordringen.' Een voorbeeld daarvan zien we in Mattheüs 18:16 'Indien hij naar u luistert, hebt gij uw broeder gewonnen.' Hoewel in de regel horen met het oor te maken heeft, kan ook gezegd worden dat iemand gehoord heeft wat hij heeft gelezen. In dit gedeelte betekent 'die zullen dan ook horen' dat het tot hun voordeel tot hen is doorgedrongen. Dat is de garantie die God door Zijn woordvoerder Paulus heeft gegeven.

Een eerlijke, grammaticaal correcte en letterlijke vertaling van Handelingen 28:28 zou dan ook luiden:

Het zij dan onder u bekend dat de reddingbrengende boodschap van God vrij ter beschikking is gekomen aan de volken en zij zullen het horen.

De woorden 'vrij ter beschikking is gekomen' wijzen op een voldongen feit. De woorden 'zij zullen het horen' duiden op een toekomstig resultaat. In de eerste uitspraak is de tweede aorist gebruikt en in de tweede de toekomstige tijd. En zo zou het moeten zijn.